

νης νομής). Καί είναι γνωσταί αι επιζήμια επιδράσεις επί της υγείας καί της απόδοσεως τών ζώων εκ τής μη ὀρθής συνθέσεως του αίματος.

Εἰς πλείστα ἀφ' ἐτέρου μέρη τής Ν. Αὐστραλίας τά βόσκοντα πρόβατα προσεβάλλοντο ἀπό παράλυσιν τών ὀπισθίων ποδῶν. Μετά σχετικῆς ἐρεύνας ἀπεδείχθη ὅτι ἡ ἀνωμαλία αὕτη ὀφείλετο εἰς τήν ἔλλειψιν Κοβαλτίου εκ του ἑδάφους, τὸ ὅποσον Κοβάλτιον εἶναι ἀπαραίτητον διὰ τὸν σχηματισμὸν Βιταμίνης Β12. Ἡ ἐνδημικὴ βρογχοκλήρη εἶναι γνωστὴ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν καί ἐμφανίζεται εἰς περιοχὰς ὅπου δὲν ὑπάρχει εἰς τὸ ἑδαφος ἰώδιον ἢ ὑπάρχει μὲν ἀλλὰ τὸ ἑδαφος δὲν ἐφοδιάζει τὸν ὄργανισμὸν ταυτοχρόνως μὲ τὰ ἀναγκαῖα συστατικά διὰ τήν παραγωγὴν τῶν καροτινοειδῶν ἀπὸ τὰ ὅποια παράγεται ἡ βιταμίνη Α.

Ὁ W. E. Ogg, Διευθυντὴς του ἀρχαιότερου γεωργικοῦ Πειραματικοῦ Σταθμοῦ τοῦ Rothamsted (Ἀγγλία) ἐδήλωσεν «ἡ διάδοσις τῶν ἀβασίμων θεωριῶν περὶ βλαβερῶν ἀποτελεσμάτων τῶν χημικῶν λιπασμάτων εἶναι καταστρεπτικὴ διὰ τὰ συμφέροντα τής κοινότητος».

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπίδρασιν τής χημικῆς λιπάνσεως ἐπὶ τής περιεκτικότητος τῶν τροφῶν εἰς βιταμίνας εἶναι εὐτύχημα ὅτι αἱ ἀναλύσεις ἐπιτρέπουσι σήμερον τὴν διαπίστωσιν τής ὑπάρξεως ἢ μὴ τούτων. Καί αἱ ἀναλύσεις τῶν Γερμανικῶν ἐργαστηρίων ὡς καί τοῦ ἐργαστηρίου τοῦ M. Guerillot εἰς Crignon βεβαιῶνουν ὅτι ἡ χημικὴ λιπάνσις αὐξάνει τὴν περιεκτικότητά τῶν φυτῶν εἰς βιταμίνας Β¹, Β² καί C. Αἱ ἐν προκειμένω

νῶ ἐρευναί συνεχίζονται καί εκ τής πλουσίας βιβλιογραφίας ἀναφέρεται τὸ εἰς State College in Washington πείραμα ἀποσκοποῦν εἰς τὴν διαπίστωσιν τής ἐπιδράσεως τής χημ. λιπάνσεως ἐπὶ τής περιεκτικότητος τῶν μῆλων εἰς βιταμίνας C, ἐνεργηθὲν διὰ διατροφῆς ἰνδικῶν χοιριδίων μὲ μῆλα προερχόμενα εκ μηλεῶν λιπανθεισῶν μὲ πλήρη χημικῆν λιπάνσιν (ἄζωτον, φωσφόρος καί κάλι) καί εκ μὴ λιπανθεισῶν τούτων.

Τὸ ἀποτέλεσμα ἔδειξεν ὅτι 60 οἰο τῶν ζώων τῶν διατραφέντων μὲ δεχθέντα χημ. λιπάνσιν μῆλα ἦσαν παντελῶς ἀπηλλαγμένα εκ σκορβούτου (ἀνωμαλία διατροφικῆ ὀφειλομένη εἰς ἔλλειψιν βιταμίνης C) ἢ ἔδειξαν ἕλαφρά μόνον συμπτώματα σκορβούτου, ἐνῶ εκ τῶν ζώων τῶν διατραφέντων μὲ μῆλα χωρὶς χημ. λιπάνσιν οὐδὲν ἦτο ἀπηλλαγμένον σκορβούτου καί τὰ 80 οἰο ἔδειξαν βάρεα ἕως μέτρια συμπτώματα σκορβούτου. Καί οἱ ἐρευνηταί συνεπέραναν εκ τῶν ἀνωτέρω ὅτι τὰ μῆλα εκ λιπανθεισῶν μὲ χημ. λιπάσματα μηλεῶν ἀποτελοῦν τὴν πλουσιωτέραν εἰς βιταμίναν πηγὴν.

Ἐκ τῶν εἰς τὰ προηγούμενα ἐκτεθέντων διαπιστοῦται ὅτι αἱ ἀντιλήψεις περὶ ὑποβαθμίσεως τής ποιότητος τῶν γεωργικῶν προϊόντων εκ τής χρήσεως χημικῶν λιπασμάτων οὐδέμιαν βάσιν ἐπιστημονικὴν ἔχουν. Ἄλλωστε ἡ αὐξήσις τής μέσης διαρκείας ζωῆς κατὰ 20 ἔτη διαιρούσης τής τελευταίας ἑκατονταετίας, δεικνύει σαφῶς ὅτι αἱ καταναλισκόμεναι τροφαί, τὸ πλείστον παραγόμεναι διὰ χρησιμοποίησεως χημ. λιπασμάτων, δὲν εἶναι διόλου ἐπικίνδυναι.

Αἱ ἐπιστημονικαὶ διαβεβαιώσεις εἰς ὄλους τοὺς τομεῖς, κατὰστασις τοῦ ἑδάφους, φυσικῆ, χημικῆ, βιολογικῆ, ποιότητος τῶν προϊόντων καί τῶν τροφῶν, περιεκτικότης εἰς βιταμίνας, δεικνύουν ὅτι τὰ χημικὰ λιπάσματα λελογισμένως χρησιμοποιοῦμενα, μὴ κρὰν τοῦ νὰ βλάψωσι τὴν ποιότητα βελτιῶνουν συχνὰ ταῦτην, ἰδίᾳ διὰ τής αὐξήσεως τῶν ὀργανικῶν ἀποθεμάτων τῶν φυτῶν εἰς πρωτεΐνας, γλουτίνην καί λιποεἶδη.

Κατὰ ἓνα τρόπον γενικὸν τὰ χημικὰ λιπάσματα ἀποτελοῦν ἓνα πρόσφορον μέσον βελτιώσεως ὑφισταμένων ἀνωμαλιῶν εἰς ὠρισμένα ἑδάφη, συμπληρώσεως τῶν ἐλλείψεων εἰς θρεπτικὰ στοιχεῖα καί διασφαλίσεως μιᾶς ὑψηλῆς καί μὲ χαμηλὸν κόστος παραγωγῆς γεωργικῶν προϊόντων.

ΧΡ. ΒΑΣΜΑΤΖΙΔΗΣ

(«Δελτίον Ἀγροτικῆς Τραπέζης»)

Σταφιδοπαραγωγή,

Μόνον ἡ καλὴ ποιότητα τῆς σταφίδος μπορεῖ νὰ συναγωνισθῇ ἀποτελεσματικὰ τῆς ξένες σταφίδες.